

سوالات متداول
سلامت جنسی

وړوس نقص ایچی انسابی و ایدز

وِروس نقص ایمنی انسانی چیست ؟

- HIV (وِروس نقص ایمنی انسانی) وِروسی است که به سیستم ایمنی بدن حمله می‌کند. اگر HIV درمان نشود، می‌تواند به ایدز (سندرم نقص ایمنی اکتسابی) منجر شود.
- در حال حاضر هیچ درمان موثری وجود ندارد. اگر افراد به HIV مبتلا شوند، بیماری را یا آخر عمر خود خواهند داشت.

اما به کمک مراقبت‌های پزشکی مناسب می‌توان HIV را کنترول کرد. افراد مبتلا به HIV که درمان موثر HIV را دریافت می‌کنند می‌توانند زندگی طولانی و سالمی داشته باشند و از پیریک زندگی خود محافظت کنند.

HIV از کجا آمده است؟

- عفونت HIV در انسان از نوعی شامپایره در آفریقای مرکزی باپی شده است.
- نسخه شامپایره‌ای وِروس (به بام وِروس نقص ایمنی میموبی یا SIV) احتمالاً زمانی به انسان منتقل شد که انسان اس شامپایره‌ها را برای گوشت شکار کرد و با خون آلوده آنها تماس پیدا کرد.
- مطالعات نشان می‌دهد که HIV ممکن است از اواخر دهه 1800 از شامپایره به انسان منتقل شده باشد.
- طی چند دهه، HIV به آرامی در سراسر آفریقا و سپس به سایر نقاط جهان گسیرش یافت. می‌دانم که اس وِروس حداقل از اواسط یا اواخر دهه 1970 در ابالات متحده وجود داشته است.

از کجا بدایم به HIV دچار هسیم؟

- تباراه برای اطمینان از اینکه آیا HIV دارید اس است که آزمایش دهید.
- کاهش تعداد CD4 به کیر از 200 سلول در میلی‌میر مکعب. پیلرش CD4 تعداد سلول‌های CD4 را در یک نمونه خون اندازه گیری می‌کند.
- پیلرش CD4 یک آزمایش خون برای بررسی میزان سلول‌های CD4 در بدن است. سلول‌های CD4 نوعی از سلول‌های سفید خون هستند. آنها نقش کلیدی در سیستم ایمنی دارند. آنها سایر سلول‌های ایمنی را از وجود

عفونتهایی مانند باکتری‌ها و سار وروس‌ها در بدن آگاه می‌کنند. سلول‌های CD4 نیز زرمجموعه‌ای از سلول‌های ایمنی به بام سلول‌های T هستند.

○ هنگامی که فردی به HIV مبتلا می‌شود، وروس به سلول‌های CD4 خون او حمله می‌کند. اس فرآیند به سلول‌های CD4 آسیب می‌رساند و باعث کاهش تعداد آنها در بدن می‌شود و مبارزه با عفونت‌ها را دشوار می‌کند. نظارت بر سلول‌های CD4 برای افرادی که تحت درمان HIV هستند مهم است.

○ آزمون بار وروس HIV، تعداد ذرات HIV را در یک میلی‌لیتر (mL) خون اندازه‌گیری می‌کند. اس ذرات به عنوان «کپی» نیز شناخته می‌شوند. اس آزمایش پیپرفیت HIV را در بدن ارزیابی می‌کند. همچنین برای مشاهده اینکه درمان HIV یک فرد چگونه وروس را در بدن خود مدیریت می‌کند مفید است.

○ فردی ممکن است بلافاصله پس از ابتلا به HIV با اگر درمان مؤثر نباشد، آزمون بار وروس بالایی داشته باشد. هنگامی که فردی برای اولین بار به وروس مبتلا می‌شود، سطح آن به میزان قابل توجهی افزایش می‌یابد، اما در 3 یا 8 هفته آینده، بدن شروع به تولید آنتی‌بادی می‌کند. اس امر می‌تواند سطح وروس را کاهش دهد. یک بار وروسی می‌تواند شامل بیش از یک میلیون کپی در هر میلی‌لیتر خون باشد، به خصوص پس از مواجهه جدید.

○ درمان موثر منجر به سرکوب وروس می‌شود. اس امر زمانی رخ می‌دهد که کپی از 200 کپی در میلی‌لیتر وجود داشته باشد. در اس مرحله، خطر پیپرفیت HIV کم است اما وروس هنوز وجود دارد. فرد همچنان می‌تواند وروس را منتقل کند.

○ با پیپرفیت درمان، بار وروسی می‌تواند آنقدر کم شود که در آزمایش قابل تشخیص نباشد. یک بار وروسی غیرقابل شناسایی در نمونه خون کپی از 40 یا 75 کپی خواهد بود. اس بدان معناست که کپی‌های نسبتاً کمی از HIV در خون وجود دارد.

دانشین وضعیت HIV به پیامک می‌کند یا تصمیمات سالی برای جلوگیری از ابتلا با انتقال HIV و همچنین دسیرسی به درمان فوری بگیرد.

چگونه آزمایش HIV انجام دهم؟

اگرچه در حال حاضر هیچ درمانی برای HIV/AIDS وجود ندارد، انباری تعدادی برنامه آزمایش و درمان ارائه می‌دهد. این برنامه‌ها به افراد مبتلا به HIV/AIDS کمک می‌کنند یا سال‌ها پس از ابتلا به این بیماری به زندگی خود ادامه دهند.

همه پزشکان، پرستاران متخصص و ماماها در انباری می‌توانند آزمایش‌های HIV را انجام دهند. سه نوع تست وجود دارد:

- آزمایش استاندارد HIV: نمونه‌ای از خون پیمای گرفته می‌شود و به آزمایشگاه بهداشت عمومی ارسال می‌شود
- تست باشناس: آزمایش برای پیمای انجام شده است و نتایج پیمای با استفاده از کدی ارائه می‌شود که فقط برای پیمای شناخته شده است. آزمایش HIV باشناس در 50 مکان در جوامع سراسر انباری ارائه می‌شود

آزمون مراقبتی در بالین بیمار: در حالی که منتظر هستید خون پیمای آزمایش می‌شود. اگر آزمایش HIV/AIDS پیمای منبی باشد، بلافاصله نتایج خود را خواهید فهمید. اگر تست پیمای منبی باشد، نمونه خون پیمای برای آزمایش استاندارد ارسال می‌شود

چقدر بعد از قرار گرفتن در معرض HIV، آزمایش می‌تواند تشخیص دهد که آیا من این ویروس را دارم یا خیر؟

- هیچ آزمایش HIV نمی‌تواند بلافاصله پس از عفونت تشخیص دهد. اگر فکر می‌کنید در 72 ساعت گذشته در معرض HIV قرار گرفته‌اید، فوراً با ارائه دهنده مراقبت‌های بهداشتی‌تان درباره پیشگیری پس از مواجهه (PEP) مشورت کنید.
- فاصله بین زمانی که یک فرد ممکن است در معرض HIV قرار گرفته باشد و زمانی که آزمایش می‌تواند به طور قطع نشان دهد که آیا این ویروس وجود دارد یا خیر، دوره پنجره نامیده می‌شود. دوره پنجره از فردی که دیگر متفاوت است و به نوع آزمایش مورد استفاده برای تشخیص HIV بستگی دارد.
- تست اسید نوکلئیک (NAT) معمولاً 10 یا 33 روز پس از مواجهه می‌تواند به پیمای بگوید که آیا عفونت HIV دارید یا خیر.
- آزمایش آنی ژن/آنی بادی که توسط آزمایشگاه روی خون وریدی انجام می‌شود، معمولاً 18 یا 45 روز پس از قرار گرفتن در معرض عفونت HIV را تشخیص می‌دهد. تست‌های آنی ژن/آنی بادی که با خون باسی از تست انگشتی انجام می‌شود، می‌تواند برای تشخیص HIV (18 یا 90 روز پس از قرار گرفتن در معرض) زمان طولانی‌تری بکشد.

آزمایش‌های آنتی بادی می‌توانند پس از 23 یا 90 روز طول بکشند یا عفونت HIV را پس از مواجهه شناسایی کند. اکپر تست‌های سریع و خودآزمایی، تست آنتی بادی هستند. به طور کلی، تست‌های آنتی بادی که از خون وریدی استفاده می‌کنند، می‌توانند HIV را پس از ایجاد عفونت زودتر تشخیص دهند یا تست‌هایی که با خون باپی از تست انگشتی با مایع دهانی انجام می‌شود.

آیا علائمی وجود دارد؟

رجی از افراد در عرض 2 یا 4 هفته پس از ایجاد عفونت علائمی شبیه آنفولانزا دارند (به نام عفونت حاد HIV). اس علائم ممکن است چند روز با چند هفته طول بکشد. علائم احمالی عبارتند از:

- تب
- لرز
- بشورات پوستی
- تعرق شبانه
- دردهای عضلانی
- کلو درد
- خستگی
- تورم غدد لنفاوی
- زخم‌های دهان

اما رجی از افراد ممکن است در طول عفونت حاد HIV احساس بیماری نکنند. اس علائم به اس معنی نیست که بیما HIV دارید. سایر بیماری‌ها می‌توانند همین علائم را ایجاد کنند.

اگر اس علائم را دارید و فکر می‌کنید ممکن است در معرض HIV بوده اید، به یک ارائه دهنده مراقبت‌های بهداشتی مراجعه کنید. انجام آزمایش HIV تباراه مطمئن شدن است.

مراحل HIV چیست؟

وقتی افراد مبتلا به HIV درمان نشوند، معمولاً در سه مرحله پیشرفت می‌کنند. اما داروی HIV می‌تواند پیشرفت بیماری را کند یا از آن جلوگیری کند. با پیشرفت‌های درمان، پیشرفت به مرحله 3 امروزه نسبت به روزهای اولیه HIV کمیتر است.

مرحله 1: عفونت حاد HIV

- افراد دارای مقدار زیادی HIV در خون خود هستند. آنها بسیار مسری هستند و می‌توانند به راحتی ویروس را منتقل کنند.
- برخی افراد علائمی شبیه آنفولانزا دارند. اس یا اسهال طبیعی بدن به عفونت است.
- اما برخی از افراد ممکن است بلافاصله با اصلاً احساس بیماری نکنند.
- اگر علائمی شبیه آنفولانزا دارید و فکر می‌کنید ممکن است در معرض HIV قرار گرفته باشید، به دنبال مراقبت‌های پزشکی باشید و برای تشخیص عفونت حاد آزمایش بدهید.
- فقط تست‌های آنتی ژن/آنتی بادی یا تست‌های اسید نوکلئیک (NAT) می‌توانند عفونت حاد را تشخیص دهند.

مرحله 2: عفونت مزمن HIV

- اس مرحله عفونت بدون علامت HIV یا دوره بهفتگی بالینی نیز نامیده می‌شود.
- HIV هنوز فعال است اما در سطوح بسیار پایین تولید مثل می‌کند.
- افراد ممکن است در اس مرحله علائمی نداشته باشند یا بیمار نشوند.
- بدون مصرف داروی HIV، اس دوره ممکن است یک دهه یا بیشتر طول بکشد اما برخی ممکن است سریع‌تر پیشرفت کنند.
- افراد در اس مرحله می‌توانند HIV را منتقل کنند.
- در پایان اس مرحله، مقدار HIV در خون (به نام بار ویروسی) افزایش می‌یابد و تعداد سلول‌های CD4 کاهش می‌یابد. با افزایش سطح ویروس در بدن، ممکن است فرد علائمی داشته باشد و به مرحله 3 حرکت کند.
- افرادی که داروی HIV را طبق دستور مصرف می‌کنند ممکن است هرگز وارد مرحله 3 نشوند.

مرحله 3: سندرم نقص ایمنی اکتسابی (ایدز)

- شدیدترین مرحله عفونت HIV.
- افراد مبتلا به ایدز آنقدر سیستم ایمنی بدنشان آسیب دیده است که به تعداد فزاینده‌ای از بیماری‌های شدید مبتلا می‌شوند که به آن عفونت‌های فرصت طلب می‌گویند.
- زمانی که تعداد سلول‌های CD4 افراد به زیر 200 سلول در میلی‌متر رسد با اگر دچار عفونت‌های فرصت طلب خاصی شوند، آنها مبتلا به ایدز تشخیص داده می‌شوند.
- افراد مبتلا به ایدز می‌توانند بار وروسی بالایی داشته باشند و بسیار مسری باشند.
- بدون درمان، افراد مبتلا به ایدز معمولاً حدود سه سال زنده می‌مانند.

آیا ایدز و HIV یکی هستند؟

- HIV وروسی است که می‌تواند منجر به زوال سیستم ایمنی شود. اصطلاح «HIV» مجفف وروس نقص ایمنی انسانی است. بام اس وروس توصیف کننده خود است: فقط انسان‌ها می‌توانند به آن مبتلا شوند و وروس به سیستم ایمنی بدن حمله می‌کند. در نتیجه، سیستم ایمنی بی‌تواند آنطور که باید به طور موثر کار کند.
- سیستم ایمنی بدن ما می‌تواند بسیاری از وروس‌ها را به طور کامل از بدن ما پاک کند اما در مورد HIV اینطور نیست. داروها می‌توانند با قطع کردن چرخه زندگی وروسی HIV را با موفقیت کنترل کنند.
- در حالی که HIV وروسی است که ممکن است باعث عفونت شود، ایدز (که مجفف سندرم نقص ایمنی اکتسابی است) یک بیماری است. ابتلا به HIV می‌تواند منجر به ایجاد ایدز شود.
- ایدز یا مرحله 3 HIV زمانی ایجاد می‌شود که HIV آسیب جدی به سیستم ایمنی بدن وارد کرده باشد. اس یک بیماری پیچیده با علائمی است که از فردی به فرد دیگر متفاوت است. علائم مرحله 3 HIV مربوط به عفونت‌هایی است که فرد ممکن است در نتیجه داشتن یک سیستم ایمنی آسیب دیده ایجاد کند که بی‌تواند با آنها نبرد مبارزه کند. اس عفونت‌ها که مجموعاً به عنوان عفونت‌های فرصت طلب شناخته می‌شوند، شامل سل، ذات‌الریه و غیره هستند.
- زمانی که سیستم ایمنی به طور موثری کمر کار کند، احتمال ایجاد انواع خاصی از سرطان وجود دارد.
- پیروی از درمان ضد وروسی می‌تواند از توسعه مرحله 3 HIV جلوگیری کند.

HIV چگونه گسیرش می‌باید؟

انتقال HIV از فردی به فرد دیگر انتقال HIV. بامیده می‌شود. HIV فقط از طریق مایعات بدن فرد مبتلا به HIV منتقل می‌شود. اس مایعات بدن عبارتند از:

- خون
- می
- مایع پیش می
- مایعات واژن
- مایعات رکتوم
- شیر مادر

HIV عمدیا از طریق موارد زیر انتقال می‌باید:

- داشین رابطه جنسی- مقعدی یا واژینال با فردی که HIV دارد بدون استفاده از کاندوم یا مصرف داروهای پیشگیری با درمان HIV
به اشیراک گذاشین وسایل (اعمال) داروهای یرریخی، مانند سوزن یا سرنگ، با فردی که مبتلا به HIV است
انتقال HIV از یک زن مبتلا به HIV به فرزندش در دوران بارداری، زایمان یا شیردهی، انتقال HIV مریبایال بامیده می‌شود.
- انتقال مریبایال HIV زمایی است که HIV از یک زن مبتلا به HIV به فرزندش در طول بارداری، زایمان (که به آن labor و وضع حمل نیز گفته می‌شود) یا شیردهی (از طریق شیر مادر) منتقل می‌شود. انتقال HIV از مادر به کودک نیز بامیده می‌شود.
- زیان باید قبل از بلدار شدن یا در اولین فرصت در طول هر بارداری آزمایش HIV بدهند. هر چه HIV زودیر تشخیص داده شود، داروهای HIV زودیر پیروع می‌شود.

- استفاده از داروهای HIV و سایر راهبردها به کاهش میزان انتقال HIV در دوران بارداری به 1% یا کمتر در ایالات متحده و اروپا کمک کرده است. (داروهای HIV ضد ریزوویروس بامید می‌شوند).
- زنان باردار مبتلا به HIV باید داروهای HIV را در طول بارداری و زایمان مصرف کنند یا از انتقال HIV در دوران بارداری جلوگیری کنند. زایمان سزارین بامه‌دبری شده (گاهی اوقات C-section نیز بامید می‌شود) می‌تواند خطر انتقال HIV در دوران بارداری را در زبانی که دارای بار وروسی بالا (بیش از 1000 نسخه در میلی لیتر) با بار وروسی باشناخته در بارداری زمان زایمان هستند، کاهش دهد.
- پس از تولد، نوزادان متولد شده از زنان مبتلا به HIV باید داروهای HIV دریافت کنند یا خطر انتقال HIV در دوران بارداری کاهش یابد. عوامل متعددی تعیین می‌کند که نوزادان چه داروهای را و به چه مدت دریافت کنند.
- علم استفاده مداوم مادر از داروهای HIV پس از زایمان، یک زن مبتلا به HIV همچنان می‌تواند در دوران شیردهی HIV را به نوزاد خود منتقل کند. در ایالات متحده و کابادا، شیرخشک رای نوزادان جایگزینی ایمن و در دسیرس رای شیر مادر است. به این دلایل، زنان مبتلا به HIV که در ایالات متحده زندگی می‌کنند نباید به نوزادان خود شیر دهند.
- با دست دادن یا در آغوش گرفتن یک فرد مبتلا به HIV پیمای HIV مبتلا می‌شوید. پیمای همچنان از تماس با اشپایی مانند ظروف، صندلی توالت یا دستگیره‌های در که توسط یک فرد مبتلا به HIV استفاده می‌شود، به HIV مبتلا نمی‌شوید. HIV از طریق هوا یا آب یا پشه، کنه یا سایر حیوانات مکنده خون منتقل نمی‌شود.

درمان HIV چیست؟

- درمان ضد ریزوویروس (ART) استفاده از داروهای HIV برای درمان عفونت HIV است.
- افراد تحت درمان ART هر روز یکی از داروهای HIV (به بام رژیم درمانی HIV) مصرف می‌کنند.
- ART برای همه افراد مبتلا به HIV توصیه می‌شود.
- ART از تکثیر HIV جلوگیری می‌کند، که میزان HIV را در بدن کاهش می‌دهد (به بام بار وروسی).
- وجود HIV کمتر در بدن از سیشیم ایمنی محافظت می‌کند و از پیشرفت عفونت HIV به ایدز جلوگیری می‌کند.
- ART می‌تواند HIV را درمان کند، اما داروهای HIV به افراد مبتلا به HIV کمک می‌کند زندگی طولانی‌تر و سالم‌تری داشته باشند.

- ART همچنین خطر انتقال HIV را کاهش می‌دهد.
- هدف اصلی ART کاهش بار وروسی فرد به سطح غیرقابل تشخیص است.
- بار وروسی غیرقابل شناسایی به اس معی است که سطح HIV در خون بسیار پایین است که با آزمایش بار وروسی قابل تشخیص نیست.
- افراد مبتلا به HIV که دارای بار وروسی غیرقابل شناسایی هستند، عملاً هیچ خطری برای انتقال HIV به پریک زندگی خود که HIV منبی دارد از طریق رابطه جنسی ندارند.

U=U چیست؟

- U=U به معنای «غیر قابل تشخیص برابر با غیر قابل انتقال است.»
- به طور خاص به اس معی است که افراد مبتلا به HIV که به دلیل درمان سطح وروسی غیرقابل شناسایی در خون خود دارند، قادر به انتقال وروس به دیگران نیستند.
- کمپس U=U امیدوار است اس آگاهی را گسترش دهد که داروهای HIV بسیار مؤثر هستند و با ننکی که ر افراد مثبت HIV یا پری می‌گذارد مبارزه می‌کند.